

Проф. др Марџин Бојнер

Изузетно богата и широка активност у Савезу машинских и електротехничких инжењера и техничара Србије

У овом броју „КГХ“ објављујемо интервју са др Марџином Бојнером, једним од врло заслужних чланова Савеза машинских и електроинжењерских инжењера и техничара Србије, председника наше кровне институције у два мандата баш у време када је наш савез сачувао и подигао свој улог и ауторитет, кроз разне акције и програме. Професор Бојнер то заслужује и треба да буде пример онима који данас и сутра сачавају као инжењери. Овај интервју је писана реч и остварење за пример нараштајима који ће своје време посветити актуелним захтевима инжењерске струке, које свако време доноси и оставља пред инжењере.

Цењени и драги колега, молим вас за крајак опис ваше ране младости до одређења за студирање на београдском универзитету.

Рођен сам у Београду 1943. године. Гимназију сам завршио у Кикинди 1962. године са одличним успехом. У младости сам се веома активно бавио ваздухопловним моделарством и то је определило моје интересовање за технику односно за машинство.

Како су шекле ваше студије, из које области сте дипломирали?

Завршио сам Машински факултет у Београду, на Групи за термотехнику са просечном оценом 8,31. Дипломски рад из предмета Парни котлови одбрао сам са највишом оценом. Дипломски рад је обухватио термички прорачун котла капацитета 1000 t/h. Тема дипломског рада је обухватила котао какав је требало да се ради у тадашњој СФРЈ. У комисији за одбрану дипломског рада су били (на жалост покојни) професори Војислав Ђурић, ментор, Стеван Стевовић и Живорад Стојановић. Још као студент сам сарађивао са професором В. Ђурићем и фирмом „Ђуро Ђаковић“ Славонски Брод. Из те сарадње је 1969. године изашла прва књига на којој сам учествовао – Парни котлови, свеска 1, у издању Грађевински књиге, Београд.

Ваше прво запошлење и где сте све потом радили?

После дипломирања сам се запослио у предузећу „Машинопројект“ Београд, чији сам био стипендиста. Радио сам на пројектовању термотехничких, термоенергетских и процесних постројења и инсталација. У то време сам, као кури-озитет, радио у свих шест република СФРЈ. Многи објекти су и данас у функцији.

После тога сам две године радио у индустрији „Ђуро Ђаковић“ из Славонског Брода, пројектни биро „Београд“, на конструкцији котлова и пројектовању термотехничких објеката.

Када сте се запошљали на факултету?

За време рада у „Машинопројекту“ и бироу „Ђуро Ђаковић“ био сам изабран за хонорарног асистента на Машинском факултету у Београду из предмета Парни котлови а касније из групе предмета Термодинамике. Магистарске студије сам завршио 1975. године са магистарским радом *Термодинамички аспекти кула за хлађење воде*. Ментор је био проф. Јован Шел. Тај рад је проистекао из мог пројектантског рада, јер сам у СФРЈ пројектовао више индустријских и енергетских кула за хлађење воде. Докторски рад под називом *Промена фазе у присуству инерцијног таса* одбрао сам 1978. године под менторством проф. Јована Шела. То је био експерименталан рад, и инсталација на Машин-

ском факултету је 30-так година била у употреби као лабораторијска вежба.

Како је шекла ваша даља универзитетска каријера?

За доцента сам изабран 1980, за ванредног професора 1986. а за редовног професора 1991. године на Катедри за процесну технику. Предавања сам држао из групе предмета процесне технике: Основе технолошких процеса (VII семестар), Конструкције машина за механичке и хидромеханичке операције (VIII семестар), Сушаре (VIII семестар), Конструкције и прорачун апарата (VII семестар), Машине и апарати за механичке и хидромеханичке операције (VIII и IX семестар), Техника пречишћавања (IX семестар), Опрема процесних инсталација (V и VI семестар), Пројектовање процесних система (VIII и IX сем), Технички прописи (VI семестар).

Развојем појединих предмета упућивао сам и на друге млађе кадрове да преузимају поједине предмете. Под мојим руководством урађено је 120 дипломских радова, а био сам члан за одбрану дипломски испита још 137 пута и четири пута ментор за магистарске радове, а 14 пута сам био члан комисија за одбрану, да би шест пута био ментор за докторске радове и 10 пута члан комисије за одбрану докторских радова.

Изложите оштале ваше професионалне активности.

Поред наставне делатности, 1991. био сам изабран за председника Југословенског комитета за гас. У периоду 1988–1990. руководио сам Институтом за процесну технику и термотехнику. Од 1987. до 1998. сам био шеф Катедре за процесну технику. У периоду 1990–1994. сам био главни и одговорни уредник издавачке делатности Машинског факултета у Београду.

Привредна коморе Србије ме је именovala за председника и испитивача у Комисији за полагање стручних испита за изградњу објеката за машинску струку у периоду 1980–2010. Од 1992. Министарство рударства и енергетике Србије ме је именovalo за испитивача и председника Комисије за природни гас.

Које су Ваше активности ван факултета, награде, посебно у СМЕИТС-у?

Од СМЕИТС-а сам 1976. и 1981. године добио Повеље у знак признања за вишегодишњи рад. Године 1979. сам добио Златну медаљу „Ђуро Ђаковић“ за стручан рад и усавршавање у струци. Године 1980. сам проглашен заслужним чланом Савеза инжењера и техничара Србије, а 1983. године заслужним чланом СМЕИТС-а. Године 1989. за Дан ЈНА, добио сам захвалницу Војне грађевинске инспекције ССНО, а за Дан ЈНА 1990. примио сам Златну повељу Грађевинске управе ССНО за стручне доприносе у ЈНА. 1985. и 1996. године ми је додељена Плакета КГХ за допринос

струци и развоју часописа „КГХ“, а 2003. и Медаља КГХ за двотомну књигу „Термотехничар“, на којој је сарађивало двадесетак коаутора. Године 2010. Удружење универзитетских професора и научника Србије ми је доделило признање „Проф. др Војислав К. Стојановић“ за изузетне резултате постигнуте у образовно-педагошком раду у вишегодишњем периоду. Коначно, 2022. године сам добио највеће признање СМЕИТС-а – Медаљу „Бранислав Ђаковић“ за допринос успешном развоју и угледу СМЕИТС-а.

Године 1985. сам био оснивач часописа „Процесна техника“, чији сам главни и одговорни уредник био до 2006. Часопис излази и данас. Од 1988. до 2006. сам био председник Организационог одбора Међународног конгреса о процесној индустрији – Процесинг, који се ове године одржава по 35. пут.

Имали сте и активности и министарствима...

Био сам члан ревизионе комисије Министарства урбанизма и грађевина у периоду од 2001–2003. године. Био сам члан комисије за одлучивање о „великим лиценцама“ Министарства грађевинарства и енергетике од 2017–2020. године. Експерт сам акредитационог тела Србије – ЈУАТ од 2016. године до данас.

Објавио сам 109 књига, приручника и уџбеника и преко 100 чланака. Извршио сам 116 ревизија и рецензија стручних радова, књига и пројеката. Урадио сам преко 160 стручних радова и испитивања. Аутор сам 113 машинских пројеката.

Ви сте често били и учесник и предавач на конгресима о КГХ, рецитирали нам нешто о њом делу ваших активности.

Учествовао сам на више конгреса у земљи и иностранству. Нарочито сам има о велике активности на конгресима о КГХ, нарочито док није оформљен Процесинг и док није покренут часопис „Процесна техника“. За обе ове активности сигурно је искуство са часописом „КГХ“ и са конгресом о КГХ било од пресудног значаја.

Да ли имате да нам још додате јоред свега на чему сте тако зајажено радиле?

Поседујем пасивно знање немачког, енглеског, француског, италијанског и мађарског језика.

Ожењен сам и имам једну кћер, (дипл. инж. маш. и др машинства) и двојицу синова (један је дипл. инж. маш. а други је дил. ек.).

Хвала на дејалним одговорима. Имали сте шта да кажете и чиме да се поносите, а наши читаоци и чланови Друштва за КГХ добили су диван пример инжењерске ангажованости и вредноће.

Belimo senzori – garantovan komfor.

Jednostavnost montaže u kombinaciji sa inovativnim dizajnom.

Novi sobni senzori i sobne operativne jedinice savršeni su dodatak Belimovom postojećem asortimanu senzora. Proširenjem asortimana proizvoda za vidljive delove prostorija, Belimo nudi arhitektama estetski i vanvremenski dizajn, instalateru brzu montažu, sistem integratoru lako puštanje u rad putem pametnog telefona, a krajnjem kupcu ugodnu klimu u sobi.

BELIMO Automation Handelsgesellschaft m.b.H.
+381 63 254 789, branimir.petrovic@belimo.at, www.belimo.rs

BELIMO